

Dokud světlo vidím zářit **Povelikonoční hra 2023**

Prolog: Co se mi to zdálo?

Na scéně leží postava (A), po chvíli přijde kolega (B)

Průvodce B: Co to tady prosímte děláš?

Průvodce A: Kam jsem se to dostal? Člověče, to zas byla noc ... Nejdřív jsme pařili s kamarádama – kytary – písničky, všechno super... Ale na mne pak přišly ty moje chmury...

Průvodce B: ?

Průvodce A: Rozumíš – temno v duši. Všechno je špatně. Život za nic nestojí... tak jsem to řádně utopil v chlastu.

Průvodce B: (*účastně*) Jo jo, tvoje temnoty

Průvodce A: Ale představ si – něco se mi zdálo ... takový divný světlo zablesklo – krásný, čistý ... hrálo ... rozehnal temnoty. Mám to před očima, ale správná slova ne a ne najít.

Průvodce B: Pro tyhle věci se slova hledaj těžko.

Průvodce A: Jenže co já vím co to bylo... Myslíš že to něco znamená?

Průvodce B: Do tvech snů nevidím. Ale s tím zábleskem v kalném ránu – to mi připomnělo velikonoční příběh. Hele, poslouchej.

Píseň na úvod

*1. Když život pohltí / temnoty
podivné / beznaděj šeptá / že čas je*

*vše vzdát / Světlo vám rozsvítí /
příběhy předivné / příběhy které
chcem / dnes pro vás hrát.*

Ref. *Příběhy prastaré / nejsou jen
vzpomínkou / kostelním pápěřím /
spadaným z nebe. / Světlo nám
slibují / co může zasvítit /i když tě v
životě náramně zebe*

*2. Zasejou do srdcí / do očí do tváří
důvěru předivnou / důvěru z nebe
Stačí jen naslouchat / oči se rozzáří
nastane neděle / pro mne i tebe.*

1. Šly zrána ke hrobu

Matka Jakuba: Máří, vzalas tu vonnou masť?

Máří: To víš že jo. A máš čistý plátno?

Matka Jakuba: Běžela jsem ho koupit hned ráno na trh, ještě že už po svátku otevřeli.

Máří: Doufám, žeš nevzala to turínský, to bejvá flekatý... A co ty Salome?

Salome: Já nechala udělat krásnou kytku.

Matka Jakuba: To bude krásnej pohřeb. Pořádně ho opláčem

Salome: Všechn vztek na tu nespravedlnost si vylijem.

Máří: A všechnu bolest vypláčem.

Matka Jakuba: Hele, ale kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobky?

Máří: No jo, vidíš, to samy nezvládnem...

Salome: Hele, koukejte – kámen odvalen! Vstup do hrobky je volný

Máří: To je snad zázrak, co se to tu stalo?!

Matka Jakuba: Tak honem, ať to všechno pěkně stihnem!

Jedna přes druhou: Kde je? Není tu! Co to má znamenat?

Anděl: Proč hledáte živého na hřbitově? / Není tu!

Nebeský otec ho vyvedl z hrobu – jak kdysi Izrael z otroctví! ... Jděte a vyříd'te to učedníkům! Ježíš byl vzkříšen! - Tohle světlo je postaví na nohy!

Matka Jakuba: ...I Petra?

Anděl: Vyříd'te to Petrovi, i Janovi, Jakubovi a všem dalším! Svítí vám světlo naděje Kristovy! Nemusíte se bát ani naříkat!

PÍSEŇ: Šly zrána ke hrobu Marie Magdaléna / a Matka Jakuba a ještě jedna žena. / Sobě pro útěchu, mrtvému na památku, / šly zrána ke hrobu dva dny po velkém Pátku.

2. Šly zrána ke hrobu, sotva se rozednělo, / oživit vzpomínku, pomazat mrtvé tělo. / Balzámem zpomalit zánik a zapomnění / na chvíli podržet, co bylo a co není.

3. Šly zrána ke hrobu, a hrob byl otevřený, / tak dovnitř vstoupily zmíněné již tři ženy. / Kampak se poděl ten, za nějž šly držet smutek? / Chtěly mu prokázat poslední dobrý skutek...

4. A když si říkaly, že to snad není k víře, / bázeň na ně padla jak kdysi na pastýře. / Dva muži stáli tu, šat sněhobílý měli / a světlo svítilo, až oči přecházely.

5. Tu ženy poklekly, sklonily tváře k zemi / a muži řekli jim „Zbytečně

mězi těmi, / co v prach se navrací, hledáte Pána svého! / Hroby jsou pro mrtvé, ale ne pro živého!“

6. „Vzpomeňte, co slíbil váš Mistr, Ježíš živý / a znovu čkejte veliké Boží divy! / K čemu jsou balzámy, hrobky a mauzolea, / když je teď před vámi svátek vzkříšení těla?“

Intermezzo I:

Průvodce A: No, to je všechno pěkný a krásný – ale to velikonoční jítro – to už je dávno pryč

Průvodce B: ale vždyť to není tak dávno – velikonoce jsme slavili i letos na jaře

Průvodce A: 9. dubna... to je už sto let pryč. A navíc, co s tím já? Na mne je ta písnička až moc bujará.

Zatím se mi teda moc nerozsvítilo

Průvodce B: Třeba by ti o tom světle – co si s ním pořád nevíš rady – mohl povědět jinej příběh. On se totiž odehrává už nějakou dobu po velikonocích

2. Vstaň a chod'!

Chromý: Dejte aspoň pětikorunku, Měďáček! Stříbrňáček! Pamatujte na chudáka! Udělejte dobrej skutek!

Chromý: no teda nic moc, dneska to vypadá, že budu jen o chlebu a vodě....

Bliží se Petr a Jan, Ctění pánové, otevřete svá srdce i peněženky! Pamatujte na chudáka! Udělejte dobrej skutek! Zahřeje vás to u srdíčka!

Petr: Hele, my bychom ti mohli dát

něco lepšího... třebaš tě i postavit na nohy.

Chromý: Jo, na tyhle lákadla už nenaletím. Zás nějací agenti s teplou vodou.

Jan: Víš co postavilo na nohy nás?

Petr: Když jsme byli úplně na dně, uslyšeli jsme velikonoční poselství. O Mesiáši Ježíši – který zemřel – a přece žije. To nás postavilo znova na nohy.

Petr: A já věřím, že ten Ježíšův příběh může dnes postavit na nohy i tebe! ... Pojď, Ježíšův příběh ti může rozsvítit světlo – jako jeho svědek ti říkám – vstaň a pojď za ním!

Píseň Vstaň a hledat pojď tu zem

1. *Vstaň a hledat pojď tu zem (3x)
kam jdu já.*

*Ref.: Vstaň a hledat pojď tu zem,
cestu z bludných kruhů ven. Vstaň a
pojď tam, kam my jdeme, kam jdu já.*

2. *Nové světlo naleznem (3x)*

3. *Sílu povstat naleznem (3x)*

4. *Nový domov naleznem (3x)*

Intermezzo III: svíčka za sklem

Průvodce A: Víš na co jsem si teď vzpomněl? Na mámu. Když jsem šel kvečer za kamarádama – nebo za holkama a dlouho se nevracel – postavila vždycky za okno chlívka svíčku.

Průvodce B: Proč zrovna do chlívka, vždyť tam bejvaj okýnka pěkně špinavý

Průvodce A: Jenže právě to okno

vedlo ven, do kraje. Bylo sice špinavý, ale to světýlko za ním mi říkalo

Průvodce B: taková bludička...

Průvodce A: Jo, jo, zdálky jsem ho spíš jen tušil. Ta bludička mi říkala – tady seš doma, tady tě mají rádi.

Průvodce B: tak vidíš, že k tobě nějaký světlo už mluvilo... což mi připomnělo příběh, jak se rozsvítilo v jednom hodně ztraceným případě. Dokonce se o tom dotyčném říká, že byl mrtev, a přece žije.

3. Návrat marnotratného syna

OTEC: Copak asi ten můj syn dělá? Jak se mu vede? ... Takových peněz dostal, naložil s nimi dobře? A jestlipak už založil rodinu?

SYN: Teda to je hlad! Už dva dny nemám co do huby! ... Když sypu do žlabu prasatům, málem ty šlupky přepočítávají, aby prasátkům nebylo! ... Svině! Prasata si vykrmujou – a na lidi kašlou!

OTEC: Čím déle na něj myslím, tím víc se mi srdce svírá... Prej, „ahoj táto! Neboj, já už se dokážu zařídit sám!“ ... Možná jsem ho měl přemluvit, ať tu zůstane...

SYN: Když si vzpomenu, jak se má všechna čeládka u nás doma! Každé večer u společného stolu! ... Jenže – já už žádný „doma“ nemám! Já odtamtud odešel!

OTEC: Včera jsem se na něj ptal sousedů – když se vrátili z cest... Ale nic o něm neslyšeli. Ale jedno vím! - i kdyby se vrátil úplně

vyřízenej, nebudu mu nic vyčítat.

SYN: Teda to je hlad – už třetí den.

To se nedá vydržet...

Dnes se mi zdálo o našem statku – jak tam spolu všichni večeří... Jdu zpátky! Snad mi dovolej aspoň kydat hnůj!

Po chvílce se zarazí Ale musím si nachystat nějakou omluvu ... Otče, udělal jsem strašnou hloupost.

Neměl jsem odcházet. Odpusť mi to! Přijmi mne aspoň jako nádeníka!

OTEC: To jsem rád, že ses vrátil!

Vítej doma, můj synu! ... Honem všichni sem! Nachystejte mu vanu – a nové šaty! ... A vystrojte hostinu, ať to pořádně oslavíme! Vždyť tenhle můj syn byl úplně vyřízenej – ale už je doma! Ztratil se, ale bliklo mu, že má kam se vrátit – a zas se našel!

Epilog

Průvodce A – takže myslíš, že to moje světlo nebylo jen sen, ale pozvání? Domů? K naději?

Průvodce B – přesně tak. A navíc si myslím, že tenhle příběh mohl dát dohromady jen někdo – kdo pochopil, co s člověkem může udělat poselství o Kristově vzkříšení.

Píseň Long as I can see the light

1. Rozsviť svíci za sklem matným / Její záři uvidím / Když vím že mne – že mne čekáš stále / K tobě já se navrátím

2. I když cesta se mi ztrácí / K zemi klesám v temnotách / Když vím, že

mne – že mne čekáš stále / Znova stojím na nohách

3. Na to okno prach si sedá / Občas skrz něj nevidím / Když mi blikne – blikne že mne čekáš / K tobě já se navrátím

4. Stačí svíce za sklem matným / ne kdovíjak blyštivá / Budu prosit – prosit na svých cestách, / když se k nebi podívám:

5. Rozsviť svíci za sklem matným / Její záři uvidím / Když vím že mne – že mne čekáš stále / K tobě já se navrátím / K tobě já se navrátím / Long as I can see the light

HRAJÍ

Honza Roth – Průvodce A

Jan Lukeš – Průvodce B

1. Šly zrána ke hrobu:

Matka Jakuba - Lota Lukeš

Máří Magdalena – Nini Lukeš

Salome – Mia Trusinová

Anděl – Kateřina Chroboková s Aničkou

zvukové efekty – Pavel Urban

2. Vstaň a chod'

Chromý žebrák – Pavel Urban

apoštolé Petr a Jan – Samuel a Benjamin Brátovi

Průvod do chrámu: Nina, Ráchel, Amálka a další děti

3. Návrat marnotratného syna

Otec – Magdalena Brátová

Syn – Anna Laszko

Hudební doprovod

Lukáš Vendl – piano; Honza Kravárik – melodika; Karel + Tomáš – kytary a zpěv; **Sbor:** Julie a Amálka Svatošovy, Lali Diop